

מקומה רעיונית וגם הצגה חביעות להתנדבות מסתן טעה בטבע או בחודש לעולים ולשכונות עוני - עד הליכה להחייב בנגב. הנוער בימינו שונה מהנוער בימי העליה השניה. הוא מעשי יותר, כאילו ציני, אבל באמת טוב, לדעתי, מהנוער בדורות הקודמים, מחמת לשכבה החיצונית של ציניות יש טכבה עמוקה ויסודית של מסירות ולהט. יש טולטיזציה מופרזת לא רק בנוער אלא בעם, ובשעה זו זהוטבעי. ויש להקנות לנוער הכרת מכלול דעותינו, היקף המסימות והצרכים והזיקה שבין העניינים השונים, וכן יש להקנות לו ידיעת היקף ענייני העולם ולהעמיק הזיקה לערכים, לערכי היסוד של החנוכה. האזורים המופשטות שהעסיקו בני דור בני הנעורים הם לא ימשכו עכשיו הנוער, ובצדק. דורנו עכשיו הוא יותר פרגמטי. כי אינו חי בחלל בין הנוער היהודי בגולה. והערכים והקניינים הרעיוניים צריכים להיות פרגמטיים. הנוער, או חלק גדול ממנו לקוי במשנתו ובחזיונות, או בענייני שחר (טועלי חרושה ומלאכה), או בענייני החישוב (נוער הקבוצים והמושכות) או במדיניות (רוב הנוער). יש להעמיד לפניו באור נכון המכלול של צרכי המדינה ומשימותיה, וחמונת העולם הגדול בניגודיו ובזיקתו ההדדית, מתוך הכרת ערכנו וכוחנו ומגבלותיהם בתוך העולם הרחב.

29.12.56

בא בבוקר גוברין. בקואליציה מקובל שהחלטות הממשלה מחייבות אין חברי הקואליציה מביאים הסתייגויות בלי ידיעת ההנהלה, ובהצעות לסדר היום הכרעה הסד הנוגע בדבר מחייבת. אנטי מפ"ם ואה"ע לא נהגו למי כללים אלה בדיון על טס הכנסה.

בישיבת הממשלה שחר אהרן בחברים שהתנהגות זו עלולה להביא לידי

הריסת הקואליציה.

- שאל בא בענין משה. הוצע לו מזכין סיעסוף בדבר - הלקוי כצד עריכתו.
הוא דחה. שאל רוצה שוב לשנות אליו בהצעה זו וגם להציע לו הנחלת "עם עובד"
הוא שואל אם אראה זאת בעין יפה. אסרתי שאני ממקטק את כמה יקבל - אבל אשכח
את יקבל, ואשר לקו הסדיני הרי יקבע בוועדה הסדינית שמשה ששחקן בה.

- בעשר בא אצלי ישראל זיו ורבקה עם אורח נוסף לרנר. הסיחה היתה על
פילוסופיה. משום מה איש מסחר זה רואה עצמו בהוגה פילוסופי. סיפר שהוא קורא
יותר עם ביוון פילוסופיה ותנך. ביוון הוא אוחד נאמן לישראל. ביחוד לאחר
ביקורו בארץ. לדעתו יעזוב אידן כעבור ארבעה חדשים. הוא לא עזב עכשיו למנוע
פירוד במהנה השטרנים.

- שילוח הביא לי אחמול ספרו של בדל סמים על "שם הכרעות של איזנהויר"
(במלחמת העולם). אם הכרעות אלה לא היו של בדל סמים עצמו - הרי עלי לשנות
הערכתו על כשרו האינטלקטואלי של איזנהויר. לספר הוסיף בכתב ידו אגדה קצרה
בזו הלסון -

For B.H. ith most sincere affections and deep admiration from
one who is proud to call himself his friend. Benell Smith.

למי דברי ראובן מוכן עכשיו בדל לקרא המינוי של הנשיא להיות המתאם
או היועץ בכל הענינים הסדיניים - מיד כשהובר יעזוב (בתחילת פברוארי). בדל
מתנגדו הגדול של הובר.

- שאל התאונן כי בשרט אל שיך אין משמעה - והורסים וסודדים. כמו כן
התיריים והמיליים בא-סור הורסים וסודדים, אדבר על כך עם מטה.
- לפנות ערב עליהי לירושלים.
- ביררהי אתמול עם ברט האריכי העסקה הצרפתית.
החווה על 12 מיטרים ראשונים נחתם ב-26.12.55 עם גנרל ביום, שר הבטחון
/רה"מ - אדגר סור) - בלי הכנסת האמריקנים.
12 המיטרים נתקבלו ב-11.4.56.
- החווה השני על עוד 12 מיטרים נחתם עם בורגס מונורי באמצע אפריל 1956
/רה"מ - (גם הפעם בלי הסכמת ארה"ב, לאח"כ הסכימו האמריקנים לשחרר
12 מנאטו.
- העגישה בענין "גיאות" היחה ב-22.6.56 (4 ימים אחרי חילופי גברא במה"ח
- מ.ס. התפטר ביום 18.6.56) - הוסכם על 72 מיטרים, 120 $\times$ 40 סופר
שרמנים. חמושה, רקיכות, 10 $\times$ 18, רדר, 18 חוחחים מחנייעים 105 מ"מ,
המיטרים הראשונים של גיאות הגיעו ביום 18.8.56, האניה הראשונה עם סנקים
וחמושה וחלקי חילוף ביום 24.7.56.
- עיסקה גיאות נעשתה בממשלת גי מולה.
- מיטרהי לעחונאים על העיסקה ביום 30.7.56.
- בשמונה בערב התיעצות מדינית: אטכול, איסר, יעקב, משה ד., ק. ראובן,
שאל. התכוונו להחיעץ על מסקנות השיחה של גולדה עם דלס אבל לא נתקבלה שום

ידיעה על טיחה זון ראובן סבור שבדיוט אופן לא יתנו לנו להישאר בשרם-א-סיך, כי כל העמים באסיה נוחדיט מכיבוש זה, ואטריקה עו זה הכל לזכות באחדת אסיה. דעתי היתה שבעזה נחנגד גם לשוב כצרים וגם לכניסת כוחות או"ם - כי שניהם יאפשרו החקמות הפדאיון, אבל לא נספח בשום אופן, כי ישראל לא תוכל לעכל 300,000 ערבים נוספים, וביחוד ליישב 200,000 מליטים. אלא עלינו להחזיק בעזה, כלומר לקיים בה סדוטים שלנו, ואם יהיה צורך נסכים לאיזו פיקוח לאו"ם. בנוגע לשרם-א-סיך עלינו לסעון לא לסיפוח או להישארות קבע, אלא להישארות עד חיובכת חומש השיט במיגרים, אבל החלטה או"ם בלבד או הבטחת מצרים אינה מספיקה. דרושה התחייבות ארה"ב או דבר דומה לזה. ראובן סבור שזה לא יתכן. גם הצעתי לברר אם לא נוכל להחבצר ביטבה, שאינה טריטוריה מברית. משה סבור שלא מספיק האי. הוא דורש שבשכע ליאנואר נודיע שלא נצא מאל-עריש - אם לא נקבל הבטחות על עזה ושרם-א-סיך. זה לא נראה לי. לא רצוי לעשות אססא הריב עם או"ם על אל עריש. נודיע אז על נסיגה של 25 קילומטר בשבוע, ויהיה עוד זמן לדרוש פירוש רצועה (ישאר כ-15 קילומטר לאורך סיני ורטח עד ראס מוחמד, כהצעת אקונומיסט, אם כי אני מסופק אם דרישתנו זו תתקבל.

יעקב וראובן דורשים שאשלח שלוש איגרות: לאייזנהאור, לכידל סמכים ול"יודיד". מכל אלה נראה לי רק מכתב לבידול, כי עלי לענות על דבריו המעטים והכנים.